

Κυθήρων Σεραφείμ: “συστράτευσις προσευχῆς, διά νά ἀποκατασταθῆ ἡ Κανονική Τάξις καί νά ἀποσοβηθοῦν οἱ διαρκῶς διογκούμενες δεινές συνέπειες ἀπό τήν «ἀναγνώρισιν» σχισματικῶν, καθηρημένων καί ἀχειροτονήτων”.

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(ὕπ' ἀριθ. 183/2019)

Πρός

**Τόν Ἱερόν Κλήρον καί
τόν Χριστώνυμον Λαόν**

**τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως
Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων**

**«Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καί παράδοξον! οὐρανόν τό σπήλαιον·
θρόνον Χερουβικόν, τήν Παρθένον·
τήν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστός ὁ Θεός·
ὄν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν»
(Εἰρμός θ' ὠδῆς Χριστουγέννων).**

Ἄγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Κοσμοχαρμόσυνο καί κοσμοσωτήριο τό θεῖο μήνυμα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, τῆς «Μητροπόλεως πασῶν τῶν ἐορτῶν», κατά τόν χρυσορρήμονα ἅγιον Ἰωάννην τόν Χρυσόστομον.

Μυστήριο ξένον καί παράδοξον διά τά δεδομένα τοῦ παρόντος κόσμου καί διά τήν ἀνθρώπινη λογική. Τό ταπεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ἀνεδείχθη οὐρανός, διότι ἐχώρησε «τόν ἀχώρητον παντί» Κύριον καί Θεόν μας, Αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἔχει θρόνον τόν οὐρανόν καί ὑποπόδιον τήν γῆν. Ἡ σεμνή καί ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ, ἡ Παρθένος Μαριάμ, «ἡ ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν καί καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν» κατεστάθη χειρουργικός θρόνος καί τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ. Ἡ ψυχρή καί πτωχική φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων ὑπῆρξε ὁ τόπος, ἡ ἀπέριττη βρεφική κλίνη, ὅπου ἀνεκλίθη τό Θεῖον Βρέφος, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, «ὄν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Ἡ Ὑμνολογία, «ἡ ἱερή ποίησις καί ἡ μουσική τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ καλύτερη γλῶσσα τῆς Θεολογίας», γράφει ὁ ἀείμνηστος διαπρεπής Ἱεράρχης καί κήρυξ τοῦ Θείου Λόγου Μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος. «Οἱ Ἐκκλησιαστικοί ὑμνογράφοι, συνεχίζει, ἀρχίζουν τό ἔργο τους ἀπό τό σημεῖο πού σταματᾷ ἡ Θεολογία νά ὁμιλῇ γιά τά γεγονότα τῆς πίστεως. Παίρνουν τόν λόγο τῆς Θεολογίας καί τόν κάνουν ὕμνο καί ἱερό τραγούδι. Τό ἀπόσταγμα τῆς Θεολογίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ὑμνογραφία τῶν ἱερῶν ποιητῶν. Ὅλη ἡ Πατερική Θεολογία ἔχει περάσει μέσα στήν ὀρθόδοξη ὑμνογραφία καί στό ὑμνολόγιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας. Σέ κάθε ὕμνο τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἀνακαλύπτομε καί ἀκοῦμε τήν φωνή τῶν μεγάλων Πατέρων καί Θεολόγων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐτσι ἡ ὑμνολογία κάθε ἐκκλησιαστικῆς ἐορτῆς εἶναι καί θεολογία καί κήρυγμα καί λατρεία, κι εἶναι ἴσως ἀρκετό κάθε φορά νά μενωμε σ' αὐτήν καί νά ἀφήνωμε τόν ἑαυτό μας νά ψάλλη μαζί μέ τήν Ἐκκλησία τά θεῖα γεγονότα καί τά πρόσωπα τῆς πίστεως.

» Ἡ ὑμνολογία καί ἡ ψαλμωδία εἶναι ἡ ζωντανή καί ἐσώψυχη συμμετοχή μας μέ ὅλη τήν Ἐκκλησία στήν ἀγόμενη κάθε φορά ἐορτή, πού δέν εἶναι μία ἀναμνηστική ἐπέτειος, ἀλλά ἡ συνέχισις τοῦ ἐορταζομένου Θείου γεγονότος καί ἡ ἀναστροφή μας μέ τά ἱερά πρόσωπα, πού πρωτοστατοῦν σ' αὐτό. Ὅλα στήν Ἐκκλησία καί στή Θεία Λατρεία εἶναι ἕνα παρόν· τό παρελθόν καί τό μέλλον ἔρχονται καί συναντῶνται σ' αὐτή τήν στιγμή, πού τώρα ὑμνοῦμε καί δοξάζουμε τόν Θεόν. Τά πρόσωπα καί τά γεγονότα εἶναι παρόντα, γιατί βέβαια ἡ Ἐκκλησία δέν ἐορτάζει ποτέ ἀφηρημένες ἔννοιες καί ιδέες, ἀλλά πάντα πρόσωπα καί γεγονότα».

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ...». Εἶναι τά ἴδια λόγια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, μέ τά ὁποῖα ἀρχίζει τόν λόγο

του εις τά Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ. «Τοῦτο ἐορτάζομεν σήμερον, ἐπιδημίαν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἵνα πρὸς Θεὸν ἐνδημήσωμεν ἢ ἐπανέλθωμεν· οὕτω γὰρ εἰπεῖν οἰκειότερον» ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Γρηγόριος, ὁ ὑψιπέτης ἀετός τῆς Θεολογίας. Δηλαδή, τονίζει ὁ Θεολόγος αὐτός Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτό τό γεγονός ἐορτάζομε σήμερα, τὸν ἐρχομό τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ πᾶμε ἐμεῖς πρὸς τὸν Θεόν, ἢ, γιὰ νὰ τό ποῦμε καλύτερα, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε ἐμεῖς στὸν Θεό.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος διὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου σημειώνει χαρακτηριστικά : «Αὐτός (ὁ Θεῖος Λυτρωτής μας) ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν· καὶ αὐτός ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν, ἵνα ἡμεῖς τοῦ ἀόρατου Πατρὸς ἐννοίαν λάβωμεν», δηλ. ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ γίνωμε ἐμεῖς θεοί (κατὰ χάριν) καὶ ἐφάνέρωσε τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ σχηματίσωμε ἐμεῖς· ἐννοία γιὰ τὸν ἀόρατο Πατέρα. Σχολιάζοντας δέ ὁ ἱερός Πατήρ τὴν στάσιν τῶν ἀνθρώπων μπροστὰ στὸ ἱερό μυστήριον τῆς Θείας Ἐπιφανείας τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὸν κόσμον, λέγει : «ἦν Ἰουδαῖοι μὲν διαβάλλουσιν, Ἕλληνες δέ χλευάζουσιν, ἡμεῖς δέ προσκυνοῦμεν».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

«Μυστήριον ξένον ὀρῶ καὶ παράδοξον!». Τό μέγα τοῦτο καὶ ἱερό Μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ θεῖος καὶ ἀπόρρητος τρόπος τῆς κοινωνίας καὶ καταλλαγῆς τοῦ Τρισαγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας μέ τὴν πεσοῦσα καὶ ἀποστατήσασα ἀπὸ τό Θεῖο θέλημα ἀνθρωπότητα. «Χριστός γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα». «Ὁ ἐν σπηλαιῷ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός ἔρχεται «ἐν δούλου μορφῇ» ὡς ταπεινὸς ἄνθρωπος, μέ τίς πιό ἀπλές καὶ ταπεινωτικές συνθηῆκες, παρακινούμενος ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη καὶ τὴν ἄμετρη φιλανθρωπία του πρὸς τό ἀνθρώπινο γένος, διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ λυτρώσῃ τὴν ἀνθρώπινη φύσιν ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ ὑποδούλωσιν εἰς τὸν ἀρχέκακο διάβολο καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα. «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Ἀνατολή ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».

Ἡ θεοποίησίς μας, κατὰ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο, καὶ ἡ ἐνδημία καὶ ἐπάνοδος μας πρὸς τὸν Θεόν, κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, πού εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, ἐπιτυγχάνονται, ἀδελφοί μου, ἐν τῷ Χριστῷ καὶ μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Κα-

θολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό ἅγιον Σῶμα τοῦ σαρκί νηπιάσαντος Θεοῦ Λυτρωτοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἐν Χριστῷ ἀλλοίωσις καί μεταμόρφωσις τοῦ κόσμου, ἡ πνευματική ἀναγέννησις καί ἀνακαίνισις τῆς ἀνθρωπότητος κατορθώνονται μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου μας μέσα εἰς τήν Κιβωτόν τῆς σωτηρίας μας, τό θερμοκήπιο τῆς Θείας Χάριτος, τό πνευματικό Ἰατρεῖο καί Θεραπευτήριον, τήν ἁγία Μάνδρα τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Θεοῖδρυτος Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, Κεφαλή τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δέν θά βιώσωμε τό «ξένον καί παράδοξον Μυστήριον» τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, ἄν δέν εἴμεθα ἄρρηκτα καί ὀργανικά ἐνωμένοι μέ τόν Ἀρχηγό τῆς Πίστεως καί τῆς σωτηρίας μας Ἰησοῦ Χριστό καί τήν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης Ἁγία Του Ὁρθόδοξο Καθολική Ἐκκλησία. Ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότης, κατά τό πρότυπον τῆς ἰδεώδους καί ἀπαρμιλλοῦ ἐνότητος τῶν Θείων Προσώπων τῆς Ἁγίας, Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος, περιθριγκώνεται καί διαφυλάσσεται ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ μέ τήν τήρησι τοῦ Θεοῦ Νόμου τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καί τῆς Ἁγίας Γραφῆς γενικώτερα, μέ τόν σεβασμό τῆς Δογματικῆς Διδασκαλίας, τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως καί τῆς Κανονικῆς Τάξεως (τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων) τῆς Μίας καί Μόνης Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας καί μέ τήν προσήλωσι καί τήν ἐφαρμογή τῆς Ἀποστολικῆς καί Ἱεροκανονικῆς ἀρχῆς τῆς Συνοδικότητος ἐν Αὐτῇ.

Δυστυχῶς, πρέπει νά τό ὁμολογήσωμε ὅτι, ἐπειδή δέν ἐτηρήθησαν οἱ τρεῖς αὐτοί ἀπαραίτητοι ὅροι – προϋποθέσεις διά τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀντικανονικῶς δοθείσης «Αὐτοκεφαλίας» σέ μή κανονικῶς ἀποκατασταθέντας σχισματικούς, ἀναθεματισμένους καί ἀχειροτονήτους τῆς Οὐκρανίας, οἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, πλήν τριῶν, μή δυνάμενες διά σοβαρούς κανονικούς καί ἐκκλησιολογικούς λόγους νά ἀποδεχθοῦν τό γενόμενον, δέν κοινωνοῦν, ὀρθῶς καί εὐλόγως, μέ τήν ἀντικανονική αὐτή «Ἐκκλησία» καί μέ τόν τρόπο αὐτό διασαλεύεται ἡ ἐνότης τῶν Τοπικῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀδελφοί μου,

Εἶναι λυπηρά ἡ διαπίστωσις αὐτή, ἀλλά ἐπισημαίνεται κατά τήν μεγάλην αὐτήν ἡμέραν καί ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων, τήν κατ' ἐξοχήν ἐορτήν τῆς κατά Χριστόν εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης, ὄχι διά νά ἀποδοθοῦν εὐθύνες, ἀλλά διά νά ἐπιτευχθῇ μέ τήν Χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ

τῶν Οὐρανῶν καί σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου καί ἐνανθρωπήσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ πανορθόδοξος συστράτευσις προσευχῆς, Ποιμένων καί ποιμαιομένων, διά νά ἀποκατασταθῆ ἡ Κανονική Τάξις εἰς τήν Ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Καθολικήν Ἐκκλησίαν καί τοιουτοτρόπως νά ἀποσοβηθοῦν οἱ διαρκῶς διογκούμενες δεινές συνέπειες ἀπό τήν «ἀναγνώρισιν» τῶν σχισματικῶν, καθηρημένων καί ἀχειροτονήτων. Αὐτά τά τραύματα δέν τά «γιατρεύει» ὁ χρόνος, ἀλλά ἡ σπουδή, ἐγρήγορσις καί φιλειρηνική καί ἐνοποιός μέριμνα πασῶν τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ (κατά τόπους) Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅταν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συγκληθῆ Πανορθόδοξος Σύνοδος.

Εὐχόμενος διαπύρως νά ἐπισκιάσῃ ὅλους μας Κληρικούς, Μοναχούς καί Λαϊκούς, ὀλόκληρο τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ Χάρις, ἡ δύναμις καί ἡ εὐλογία «τοῦ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντος καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντος», δι' ἅκραν ταπείνωσιν, Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ καί φωτίση τούς ἁγίους Προκαθημένους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἰς ταχεῖαν, εἰρηνικήν, ἀλλά καί κανονικήν λύσιν τοῦ ἀνακύψαντος περιπλόκου Οὐκρανικοῦ ζητήματος, διατελῶ

Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί ἐορτίων εὐχῶν

**Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ**

Πηγή : <http://aktines.blogspot.com>.